

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 145. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm3752.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fra Juni 93 til Slutningen af Juli (eller 9de Thermidor) 94, spillede da Bjærget og Jakobinerne, altsaa *Robespierre* og hans Haandlangere, Mester; thi *Danton* bestod alene ved Pøbeloprør: dem var han kjed ad, og dem bekæmpede Robespierre nu af al Magt, da Konventet, som han sagde, nu var rensat og maatte have Ro til at knuse Republikkens Fjender og forberede dens Lyksalighed. *Marat* lod gjerne Robespierre raade, naar han blot maatte skrive alt, hvad han vilde, med sin forgiftige Pen, og desuden var hans Dage nu talte; thi den normanniske Pige *Charlotte Corday*, som sværmede for det romerske Ideal af en dydig Republik og havde mistet sin Kjæreste ved *Marat*, indbildte sig, hun var kaldet til at fri Frankrig fra det Uhyre, indsneg sig hos ham under Paaskud af Hemmeligheder, hun vilde aabenbare, og dræbte ham med et Dolkestik i hans Badstue den 15de Juli 93. Hendes Hoved 146faldt naturligvis et Par Dage efter under Guillotinen; men derpaa var hun belavet, og gik i Døden med saa megen Rolighed og Værdighed, forhøjet af Skjønhed og Ynde – hun var 25 Aar –, at et ungt Menneske tilbød sig at dø for hende og maatte derfor dø med hende; og *Adam Lux* fra Mainz skrev et Forsvar for hende, som ogsaa kostede ham Livet. Mærkeligt er det, hvad denne Tysker (kun 28 Aar) sagde: “Har jeg fortjent Døden, er det i det mindste ikke mellem Franskmænd”; thi det gjælder ogsaa *Charlotte Corday*, som vist nok i ethvert Land med Lov og Ret vilde været en Morderske, men i det lovløse Frankrig var en Blodhævnnerske, som fortjener et priseligt Eftermæle, skjønt Frankrig næppe vandt noget ved hendes Vovestykke.